

Stichting Tuchtrechtspraak Mediators

DE TUCHTCOMMISSIE VAN DE STICHTING TUCHTRECHTSPRAAK MEDIATORS

HEEFT DE NAVOLGENDE BESLISSING GEGEVEN IN ZAAK
M-2021-22 van:

A,
wonende te U,
verder te noemen: klager,

tegen:

B,
kantoorhoudende te V,
verder te noemen: de mediator.

1. De procedure

- 1.1. Met een e-mail van 16 december 2021, aangevuld met e-mails van 23 januari 2022 (met bijlagen) en 17 februari 2022 (met bijlagen), heeft klager bij de Tuchtcommissie een klacht ingediend over het handelen van de mediator.
- 1.2. De mediator heeft op 22 maart 2022 een verweerschrift (met bijlagen) ingediend.
- 1.3. De Tuchtcommissie heeft verder kennisgenomen van de e-mail van klager van 21 april 2022 (met bijlagen).
- 1.4. De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden op 10 juni 2022 te Den Haag. Hierbij waren klager en de mediator, vergezeld van haar partner de heer C, aanwezig.

2. Enkele vaststaande feiten

- 2.1. De mediator is oprichter en eigenaar (vennoot) van een mediationpraktijk (hierna: X), een landelijk samenwerkingsverband van (zelfstandige) scheidingsspecialisten. Mede-eigenaar (vennoot) is de heer C (hierna: C). Hij is, anders dan de mediator, niet als registermediator aangesloten bij de Mediatorsfederatie Nederland (MfN).
- 2.2. Op 16 maart 2020 hebben klager en zijn ex-echtgenote een overeenkomst met als titel 'begeleidingsovereenkomst' gesloten met C om hen te begeleiden in het afronden van het (echt-)scheidingsproces (hierna: de begeleidingsovereenkomst). In deze overeenkomst is C aangeduid als echtscheidingspecialist. Partijen hebben een vaste prijs van € 3.000 als honorarium voor C afgesproken. In dit bedrag zijn begrepen maximaal vijf gesprekken inclusief het nazorggesprek en de kosten voor het indienen van stukken bij de rechtbank door de advocaat (uitgezonderd het griffierecht) (artikel 6.1). In de overeenkomst is verder bepaald dat extra gesprekken op basis van een uurtarief van € 135 (exclusief btw) in rekening kunnen worden gebracht (artikel 6.3), dat partijen ongeacht het verloop en resultaat van de begeleiding gehouden zijn tot betaling van het honorarium (artikel 6.4) en dat het honorarium bij aanvang van de begeleiding

zal worden gefactureerd en binnen 14 dagen na factuurdatum moet worden betaald (artikel 6.6). Op iedere pagina van de overeenkomst staat rechtsboven het logo van X en onderaan “Netwerk XJ □ www.X.nl □ info@X.nl”.

- 2.3. Eveneens op 16 maart 2020 heeft een eerste bespreking van C met klager en zijn ex-echtgenote plaatsgevonden. In zijn e-mail van 17 maart 2020 aan partijen heeft C een terugkoppeling van deze bespreking gegeven en gereageerd op een aantal opmerkingen en vragen van klager. C heeft onder meer aangegeven dat voor de verdeling van de pensioenen een extern rapport kan worden opgemaakt en dat dit € 350 (exclusief btw) zonder gesprek en € 500 (exclusief btw) met een gesprek zal kosten. Bij zijn e-mail heeft C zijn factuur van 17 maart 2020 gevoegd. Met deze factuur heeft C het honorarium van € 3.000 exclusief btw (€ 3.630 inclusief btw) in rekening gebracht aan klager en zijn ex-echtgenote. Op 20 april 2020 heeft C een betalingsherinnering gestuurd.
- 2.4. Medio juni 2020 hebben klager en zijn ex-echtgenote het vertrouwen in C opgezegd, waarna de mediator de begeleiding op verzoek van klager en zijn ex-echtgenote heeft overgenomen van C.
- 2.5. Op 9 september 2020 heeft klager de mediator bericht dat hij “*verre van blij*” is “*hoe dit gaat*”. Klager schrijft dat hij de communicatie met X teleurstellend en inefficiënt vindt en dat X de afspraak dat het pensioenplan tijdig voor de geplande bijeenkomst op 9 september 2020 zou worden verstrekt niet is nagekomen, waardoor voor de tweede keer door toedoen van X op het laatste moment een bijeenkomst niet kan plaatsvinden en hij als gevolg daarvan inkomsten mist. Klager heeft zijn e-mail als volgt afgesloten: “*Wij gaan er vanuit dat dit absoluut niet hoeft, maar om verwachtingen helder te hebben, voor het eventueel betaling voor extra werkzaamheden na de volgende meeting, willen wij graag vooraf weten welke activiteit geldt hoeveel gaat kosten voordat handelingen plaatsvinden*”.
- 2.6. In reactie hierop heeft de mediator klager op 9 september 2020 laten weten dat zij begrip heeft voor zijn standpunt, dat zij de kosten voor de volgende bespreking voor haar rekening zal nemen, dat zij voorstelt om tijdens die bespreking afspraken te maken over hoe om te gaan met meerwerk en dat zij pas werkzaamheden zal uitvoeren na akkoord van klager en zijn ex-echtgenote.
- 2.7. In een afzonderlijke e-mail heeft de mediator klager en zijn ex-echtgenote laten weten dat meerwerk onontkoombaar is, omdat zij steeds terugvallen op “*oud zeer*” waardoor het niet mogelijk is om zaken spoedig af te handelen. Zij heeft verder bevestigd dat een nieuwe bijeenkomst is afgesproken omdat het niet mogelijk is gebleken alles af te ronden in de beschikbare tijd en dat zij vanaf nu haar extra werkzaamheden tegen het uurtarief in rekening zal brengen.
- 2.8. Bij e-mail van 15 november 2020 heeft de mediator aan klager en zijn ex-echtgenote het concept echtscheidingsconvenant toegestuurd, met daarbij de opmerking dat het “*nog best een klus*” is geweest en dat het gezien “*de gigantische hoeveelheid mails*” voor extra werk heeft gezorgd. Verder heeft zij aangegeven dat het convenant pas definitief kan worden gemaakt nadat beide partijen hebben gereageerd en dat zij aan de slag zal gaan met het ouderschapsplan. Bij haar e-mail heeft zij gevoegd haar factuur van 15 november 2020 ter hoogte van een bedrag van € 585,58 (exclusief btw), waarvan € 304 aan griffierecht en € 281,58 voor “*Mailwisselingen/Telefonisch contact (na laatste afspraak 19 oktober 2020)*”. In haar e-mail schrijft de mediator dat zij heeft nagelaten om verder iets in rekening te brengen om klager en zijn ex-echtgenote tegemoet te komen.
- 2.9. Op 19 november 2020 heeft klager zijn reactie en die van zijn ex-echtgenote op het concept echtscheidingsconvenant toegestuurd. In zijn e-mail heeft klager geschreven dat hij verrast is dat er dingen in het concept staan die anders zijn afgesproken of die niet kloppen en dat niet al zijn vragen zijn beantwoord.

- 2.10. Op 22 november 2020 heeft de mediator het door haar aangepaste concept echtscheidingsconvenant aan klager en zijn ex-echtgenote gestuurd en daarbij aangegeven dat zij het vertrouwen van klager en zijn ex-echtgenote mist en dat verdere vragen kunnen worden besproken in een extra gesprek tegen betaling en dat zij ter voorkoming van discussies hierover vooraf commitment wil. Verder heeft zij aangegeven dat zij bereid is om het echtscheidingsconvenant en ouderschapsplan in Word aan te leveren indien klager en zijn ex-echtgenote deze stukken elders willen onderbrengen en dat zij ook bereid is de kosten van de advocaat terug te betalen. Daarnaast heeft zij opgemerkt dat zij haar werkzaamheden stilletzind indien rekeningen niet worden voldaan.
- 2.11. Later die dag heeft de mediator aan klager en zijn ex-echtgenote het concept ouderschapsplan (in Word) toegestuurd. In haar e-mail heeft de mediator toegelicht dat zij zoveel mogelijk opties/input heeft gegeven zodat klager en zijn ex-echtgenote daarmee zelf aan de slag kunnen om op die manier meerwerk te voorkomen. Zij heeft verder aangegeven dat zij alleen op- en opmerkingen kan verwerken indien die eensluidend zijn en dat zij graag van klager hoort of er nog een gesprek nodig is.
- 2.12. Op 15 maart 2021 heeft klager aan de mediator zijn reactie op het concept echtscheidingsconvenant toegestuurd, met daarbij de opmerking dat zij nu alles heeft om het te kunnen afronden.
- 2.13. Op 6 april 2021 heeft de mediator klager laten weten dat, anders dan verwacht, in het concept echtscheidingsconvenant nog allerlei vragen, antwoorden en doorhalingen staan en dat zij deze kan nalopen en aanpassen, maar dat zij graag hoort of zij dat tegen betaling van het uurtarief zal doen of dat klager en zijn ex-echtgenote daar zelf voor zorgen. Zij heeft daarbij opgemerkt dit aan klager en zijn ex-echtgenote voor te leggen *“vanwege het feit dat jullie geen meerwerk wilden”*.
- 2.14. Op 8 mei 2021 heeft de mediator klager, zijn ex-echtgenote en zijn schoonvader bericht dat zij het door hen aangeleverde echtscheidingsconvenant en ouderschapsplan heeft voorgelegd aan de advocaat met wie X samenwerkt en dat deze stukken na de reactie van de advocaat kunnen worden getekend en ingediend bij de rechtbank.
- 2.15. Op 10 mei 2021 heeft de mediator de door haar ontvangen opmerkingen van de advocaat op het echtscheidingsconvenant en het ouderschapsplan doorgestuurd naar klager, zijn ex-echtgenote en zijn schoonvader en hen verzocht dit zelf op te pakken. In haar e-mail schrijft ze dat ze *“dit soort zaken”* normaliter zelf oppakt maar dat in dit geval niet zal doen *“gezien het feit dat er geen akkoord is meerwerk”*. De schoonvader van klager heeft daarop laten weten het redelijk te vinden dat partijen samen met de mediator de stukken compleet maken, aangezien er *“volgens het normale programma”* nog een bijeenkomst zou moeten plaatsvinden. De mediator heeft als volgt gereageerd: *“Meermalen is het meerwerk al aangekondigd en veel heb ik al voor mijn rekening genomen. Het houdt nu echt op. Ik vermoed dat we er samen niet uit gaan komen. Ik blijf deze discussie namelijk niet eindeloos voeren. Verdere correspondentie of werk is tegen het uurtarief en dat geldt ook voor deze discussie die al in den treure gevoerd is. Anders is het wellicht toch een idee om het toch elders onder te brengen”*.
- 2.16. Klager heeft vervolgens per e-mail van 20 mei 2021 gericht aan de advocaat maar verzonden aan de mediator, met kopie aan zijn schoonvader, gereageerd op de opmerkingen van de advocaat op het echtscheidingsconvenant en het ouderschapsplan.
- 2.17. Op 26 mei 2021 heeft klager de mediator gevraagd te bevestigen dat de advocaat het echtscheidingsconvenant en het ouderschapsplan heeft goedgekeurd. Daarbij heeft hij aangegeven wederom in het duister te tasten *“waar wij staan in het proces”*.
- 2.18. In reactie hierop heeft de mediator klager diezelfde dag bericht, met kopie aan de schoonvader van klager, dat hij de advocaat rechtstreeks heeft benaderd, dat zij daarbij geen inmenging heeft gehad en dat zij geen reactie van de advocaat heeft gezien. Zij heeft haar e-mail afgesloten met de volgende opmerking: *“Dit is ook de laatste keer dat*

ik reageer en tijd aan jullie dossier besteed zonder dat hier kosten tegenover staan en hier geen akkoord voor komt". De schoonvader heeft klager daarop laten weten dat hij de reactie van de mediator onbehoorlijk vindt. De e-mail is per abuis verzonden naar de mediator. De mediator heeft vervolgens aan klager, zijn ex-echtgenote en schoonvader medegedeeld dat zij heeft besloten haar werkzaamheden per direct te stoppen "gezien de continu stroom aan kritiek en dat elk vertrouwen ontbreekt en ik telkens werk moet verrichten zonder dat daar een betaling tegenover staat. (...) Mede in het licht dat jullie mijn netwerk rechtstreeks benaderen. Dan kan het dossier ook elders worden afgerond. Dit is niet hoe ik kan en wil werken. Dus staak ik de assistentie bij dit dossier".

2.19. Op 27 mei 2021 heeft klager de mediator laten weten dat hij niet beschikt over de contactgegevens (waaronder het e-mailadres) van de advocaat en dat zijn e-mail van 20 mei 2021 zo was opgesteld dat de mediator deze één op één kon doorsturen naar de advocaat. Klager heeft de mediator verzocht om zijn e-mail van 20 mei 2021 alsnog door te sturen naar de advocaat dan wel aan hem de contactgegevens van de advocaat te verstrekken. Op 31 mei 2021 heeft hij een herinnering gestuurd naar de mediator: "*Bij deze doe ik een laatste poging om te zorgen X en ondergetekende dit process, dat bijna ten einde is, af te maken*".

2.20. Op 31 mei 2021 heeft de mediator klager, zijn ex-echtgenote en schoonvader bericht dat zij blijft bij haar beslissing om het dossier niet verder af te ronden:

"Ik moet al een jaar de strijd aangaan om akkoord te krijgen voor betaling van werkzaamheden. Er wordt wel steeds een beroep gedaan op onze expertise en inzet ook nu weer, maar zaken worden nu deels zelf opgepakt en stukken worden naar eigen inzicht aangepast. Voor de goede orde daar kan en wil ik niet aan mee werken of achter staan. Ik heb dit ook met de advocaat waar ik mee samen werk besproken en zij pakken mijn werk niet over ook al is dat de wens om dat rechtstreeks te doen. Er komt geen akkoord voor het tegen betaling oppakken van werk en dat maakt dat ik in feite buiten spel gezet ben. De tijdsinvestering die het extra gevergd heeft boven op het afgesproken traject zal er dan ook geen sprake zijn van teruggave, zoals [klager] eiste, daarnaast is dit ook normaliter niet aan de orde bij een vaste prijs en van deze coulance kan gezien de tijdsinvestering in jullie dossier absoluut geen sprake meer zijn."

2.21. Klager en zijn ex-echtgenote hebben vervolgens opdracht gegeven aan een andere mediator (van een ander kantoor) om het echtscheidingsconvenant en het ouderschapsplan aan te passen en het echtscheidingsverzoek in te dienen bij de rechtbank. Eind augustus 2021 hebben klager en zijn ex-echtgenote het echtscheidingsconvenant en het ouderschapsplan ondertekend. Deze andere mediator heeft voor zijn werkzaamheden op 31 augustus 2021 een bedrag van € 1.495,85 (inclusief btw) in rekening gebracht aan klager en zijn ex-echtgenote.

2.22. Op 5 april 2022 hebben klager en de mediator een oproepbrief voor de mondelinge behandeling op 10 juni 2022 bij de Tuchtcommissie ontvangen. Naar aanleiding hiervan heeft de mediator op 11 april 2022 telefonisch contact opgenomen met de ex-echtgenote van klager met de vraag of zij bereid was om voor haar te getuigen. Diezelfde dag heeft zij een e-mail gestuurd naar de ex-echtgenote en schoonvader van klager met het verzoek om aan te geven dat zij de klacht van klager niet onderschrijven en om aanwezig te zijn bij de mondelinge behandeling. De mediator kondigt in haar e-mail aan dat, indien zij daartoe niet bereid zijn, zij de Tuchtcommissie zal verzoeken om hen op te roepen als getuigen. De schoonvader van klager heeft de mediator vervolgens laten weten dat hij en zijn dochter de klacht van klager onderschrijven. De mediator heeft daarop laten weten dat zij zich zal verdedigen tegen beweringen die niet op de waarheid berusten en dat zij overleg zal plegen met de Tuchtcommissie over de mogelijkheden om de schoonvader en ex-echtgenote van klager te horen als getuige. In aanvulling hierop heeft de mediator de schoonvader en ex-echtgenote van klager bericht dat zij inmiddels van de Tuchtcommissie heeft begrepen dat de mogelijkheid bestaat om getuigen te horen

en dat zij de Tuchtcommissie zal verzoeken hen op te roepen als getuige indien zij, na kennis te hebben genomen van alle correspondentie, achter klager blijven staan.

3. De klacht en het verweer

De klacht

- 3.1. Klager en zijn ex-echtgenote wilden per se een MfN-registermediator. Zij hebben dit tijdens het intakegesprek aangegeven aan C van X. C en de mediator hebben hen misleid door de vermelding op de website van X, op de webpagina van C, in de brochure van X en op het LinkedIn profiel van C dat C een MfN-registermediator is en dit tijdens het intakegesprek op uitdrukkelijke vragen van klager te bevestigen.
- 3.2. X heeft misbruik gemaakt van haar machtspositie door kort na aanvang van de mediation volledige betaling van het honorarium van C te verlangen.
- 3.3. X heeft geweigerd het echtscheidingsconvenant en het ouderschapsplan, waarover klager en zijn ex-echtgenote volledige overeenstemming hebben bereikt en waarvoor zij betaald hebben, in te dienen bij de rechtbank en de ontvangen vergoeding terug te betalen. Klager en zijn ex-echtgenote waren daardoor genoodzaakt om een andere mediator in te schakelen om het scheidingsproces af te ronden en hebben hiervoor extra kosten moeten maken.
- 3.4. X had na de intake de opdracht nooit mogen aannemen gezien het ontbreken van toereikende kennis over een andere verdeling van de gemeenschap van goederen dan bij helfte, foutieve berekeningen, verkeerde pensioenanalyses en het gebrek aan proactieve en tijdige communicatie richting klager en zijn ex-echtgenote over onder meer de status van het proces.
- 3.5. De mediator heeft zich onbehoorlijk gedragen door de wijze waarop zij klagers ex-echtgenote en schoonvader heeft benaderd na de oproep voor de mondelinge behandeling bij de Tuchtcommissie.

Het verweer

- 3.6. Van misleiding omtrent de kwalificaties van C is geen sprake. In de begeleidingsovereenkomst staat niet dat C een MfN-registermediator is. Betwist wordt dat C iets anders heeft gezegd. Klager was er ook van op de hoogte dat C geen MfN-registermediator is, omdat C heeft aangegeven dat de voor de woonstichting benodigde brief alleen kon worden gemaakt door een advocaat of MfN-registermediator en het vervolgens de mediator is geweest die deze brief heeft gemaakt en verstrekt aan klager. C heeft de vestiging van X in W overgenomen van een vertrekkende collega die wel bij de MfN was geregistreerd. Per abuis is de tekst door de websitebeheerder niet goed aangepast. De mediator heeft dat direct laten aanpassen toen zij hier achter kwam. Op de andere pagina's van C en zijn LinkedIn-pagina was geen vermelding van de MfN zichtbaar. Omdat uit de folder wellicht niet voldoende duidelijk blijkt dat alleen de mediator en niet ook C bij de MfN is geregistreerd, gebruikt X deze niet langer.
- 3.7. X heeft geen misbruik van haar positie gemaakt. In de begeleidingsovereenkomst is een betalingstermijn van 14 dagen afgesproken en een recht op terugbetaling is uitgesloten. Toen de mediator de mediation overnam van C heeft zij met partijen afgesproken dat zij één afspraak kosteloos zou doen en dat zij vervolgens haar uurtarief in rekening zou brengen. De mediator heeft slechts eenmaal een factuur verzonden en bovendien voor een bedrag dat in geen verhouding staat tot het door haar verrichte werk. De mediator heeft de mediation mogen beëindigen, omdat klager van haar verlangde dat zij de verschillende, niet eensluitende reacties van klager, zijn ex-echtgenote en schoonvader op het concept echtscheidingsconvenant en het ouderschapsplan zou verwerken tot één geheel, zonder dat hij bereid was hiervoor extra te betalen en met elkaar om tafel te gaan

om deze stukken door te nemen, terwijl de mediator op dat moment al meer gesprekken met partijen had gevoerd dan zij bij de overname van de mediation met partijen had afgesproken. De mediator heeft klager en zijn ex-echtgenote aangeboden om de reeds in rekening gebrachte kosten voor de advocaat en het griffierecht terug te betalen, toen haar duidelijk werd dat zij niet langer hun vertrouwen genoot. Zij achtte zich gezien het vele door haar verrichte werk niet genoodzaakt om meer terug te betalen.

- 3.8. Klager heeft niet concreet beschreven aan welke kennis het de mediator en C ontbrak. Betwist wordt dat hun kennis ontoereikend was en dat de echtscheiding van klager voor de mediator en C te complex was. Het komt in de praktijk wel vaker voor dat partijen de gemeenschap van goederen niet bij helfte willen verdelen. Ook wordt betwist dat de communicatie gebrekkig was. C en de mediator kan niet worden verweten dat de door klager en zijn ex-echtgenote in overleg met C ingeschakelde externe pensioenskundige fouten heeft gemaakt. Op verzoek van de mediator heeft deze deskundige kosteloos een toelichting gegeven. De mediator was bij die afspraak aanwezig en heeft hiervoor geen kosten in rekening gebracht aan klager.
- 3.9. Ondanks de grote hoeveelheid onvoorzien werk heeft de mediator altijd snel geschakeld en zelfs partijen meermalen achter de vordes aangezet. Toen de mediator na drie maanden eindelijk een reactie van partijen op het convenant ontving, bleek dat ieder zijn eigen opmerkingen had en dat van de mediator werd verlangd dat zij er iets van zou maken. Partijen wilden vanwege de kosten geen extra gesprek, zodat de discussie niet aan tafel maar per e-mail en in de zijlijn van de stukken werd gevoerd. Dat was het moment waarop de mediator besloot dat haar grens was bereikt. Zij was niet langer bereid om werk te verrichten zonder dat daar een betaling tegenover stond. De mediator heeft desondanks nog verschillende suggesties gedaan aan partijen voor het afronden van de stukken zonder haar inzet. Partijen waren er immers bijna. Er was sprake van miscommunicatie over het rechtstreeks contact met de advocaat. De mediator verkeerde in de veronderstelling dat dit contact er was. De mediator heeft uiteindelijk de gegevens van de advocaat verstrekt aan klager.
- 3.10. De mediator heeft contact opgenomen met de ex-echtgenote van klager om na te gaan of zij achter de klacht van klager stond. Betwist wordt dat zij zich daarbij onbehoorlijk heeft gedragen.

4. De beoordeling

- 4.1. Voorop wordt gesteld dat in artikel 5 van het reglement van STM is vastgelegd dat een klacht kan worden ingediend wegens overtreding van de Gedragsregels voor de MfN-registermediator (hierna: de Gedragsregels). De Gedragsregels zijn een richtlijn voor het gedrag van de MfN-registermediator. Dit betekent dat klager zich in deze klachtprocedure niet kan beklagen over het handelen van C. X valt als onderneming eveneens buiten het toepassingsbereik van de Gedragsregels. De Tuchtcommissie begrijpt uit de toelichting die klager tijdens de mondelinge behandeling heeft gegeven dat X en de mediator voor hem een geheel vormen en dat voor zover hij zich in de omschrijving van de klacht heeft gericht tegen X, dat ook geacht moet worden tegen de mediator gericht te zijn. Uit het verweer van de mediator blijkt dat zij de klacht ook op die manier heeft begrepen. De Tuchtcommissie zal daarom de feitelijke omschrijving van de klacht, ook voor zover die is gericht tegen X, tot uitgangspunt nemen voor de beoordeling of de mediator tegenover klager in strijd met de Gedragsregels heeft gehandeld. De Tuchtcommissie bepaalt op grond van de klacht zo nodig zelf welke Gedragsregel is geschonden.
- 4.2. De Tuchtcommissie stelt vast dat de begeleidingsovereenkomst niet door klager en zijn ex-echtgenote ondertekend is, en daarin niet staat vermeld dat sprake is van mediation. Het woord mediation komt in de begeleidingsovereenkomst niet voor. Evenmin staat

daarin vermeld dat C als mediator optreedt. De uitleg die de mediator hierover tijdens de mondelinge behandeling heeft gegeven is dat C geen mediator is. Deze vastlegging van de overeenkomst raakt de mediator omdat zij bij de overname van de werkzaamheden van C, geen nieuwe overeenkomst met klager en zijn ex-echtgenote gesloten heeft. De mediator heeft ter zitting verteld dat zij, anders dan C, wel een schriftelijke mediationovereenkomst hanteert, maar dat in dit geval heeft nagelaten. Omdat tussen partijen niet in geschil is dat de begeleidingsovereenkomst kwalificeert als een mediationovereenkomst en dat die de rechtsverhouding tussen partijen beheerst, valt de beoordeling van het handelen van de mediator aan Gedragsregel 8.2, waarin is bepaald dat de mediator voorafgaand aan de mediation met alle partijen een schriftelijke mediationovereenkomst sluit, buiten de klacht. Indien klager de contractuele vastlegging door de mediator wel als klacht zou hebben geformuleerd, dan zou die toewijsbaar zijn geweest. Zelfs al zou de mediator na overname van de werkzaamheden van C een niet gepersonaliseerde standaard mediationovereenkomst naar klager en zijn ex-echtgenote hebben gestuurd (wat de mediator stelt, maar klager betwist), dan kwalificeert dat evenmin als een deugdelijke vastlegging van de afspraken, zoals voorgeschreven in Gedragsregel 8.2. De Tuchtcommissie laat dit alles echter voor wat het is, omdat klager zich hierover niet heeft beklaagd. De Tuchtcommissie stelt vast dat partijen het er in elk geval over eens zijn dat het tot de taak van de mediator behoorde om het echtscheidingsconvenant en ouderschapsplan op te stellen en dat de kosten hiervoor alsmede voor het voeren van maximaal vijf gesprekken, waren inbegrepen in het honorarium van C. De mediator heeft verder - door klager onweersproken - aangevoerd dat zij met klager en zijn ex-echtgenote heeft afgesproken dat zij vanwege de overname naast de vijf gesprekken, nog één extra gesprek met klager en zijn ex-echtgenote zou voeren, zonder hiervoor extra kosten in rekening te brengen, zodat ook dat vast staat.

Klachtonderdeel 1

- 4.3. Aangezien X de vennootschap van de mediator is, rust op de mediator als mede-eigenaar de verantwoordelijkheid om te zorgen dat het publiek op juiste wijze wordt geïnformeerd over X en over de kwalificaties van de mediators die zijn verbonden aan X. Vaststaat dat op de website van X ten onrechte vermeld heeft gestaan dat C een MfN-registermediator is. De mediator betwist niet dat dit ook het geval was in de periode waarin klager op zoek ging naar een mediator en hij besloot in zee te gaan met C. Het is zonder meer begrijpelijk dat klager op basis van de informatie op de website van X erop heeft vertrouwd dat C een MfN-registermediator was. Dat de mediator bij de presentatie van haar bedrijf niet de zorgvuldigheid in acht heeft genomen die van haar verwacht mocht worden, betekent echter niet dat zij daarmee ook als mediator tuchtrechtelijk verwijtbaar tegenover klager heeft gehandeld, te meer daar mogelijk sprake is van een vergissing. De mediator stelt dat dit het geval is. Zij voert daartoe aan dat C de praktijk van een mediator uit W heeft overgenomen, dat die mediator wel bij de MfN was geregistreerd en dat per abuis de tekst op de website door de webbeheerder niet goed is aangepast. Omdat in de foutieve tekst op de website een link wordt gelegd met de praktijk in W ("*C (1971) is scheidingsspecialist en MfN Familiemediator sinds 2012 in W en omgeving*"), kan niet worden uitgesloten dat inderdaad sprake is van een vergissing. Mede in het licht hiervan heeft klager onvoldoende onderbouwd dat de mediator hem bewust een verkeerde indruk heeft willen geven van de kwalificaties van C en hem heeft misleid. Dit klachtonderdeel slaagt daarom niet, hoewel het bepaald onzorgvuldig is dat C zich als MfN-registermediator heeft gepresenteerd. Deze onzorgvuldige presentatie van C en het door klager gestelde feit dat C hem tijdens het intakegesprek ten aanzien van zijn MfN registratie heeft misleid valt, zoals reeds in 4.1 overwogen, buiten het bereik van deze klachtprocedure.

Klachtonderdelen 2 en 3

- 4.4. In de begeleidingsovereenkomst is bepaald dat het honorarium van C bij aanvang zal worden gefactureerd en binnen 14 dagen na factuurdatum dient te worden betaald (zie 2.2). Door de overname van deze overeenkomst door de mediator geldt deze afspraak ook in haar verhouding tot klager. Gesteld noch gebleken is dat klager hiertegen heeft geprotesteerd. Weliswaar heeft hij de begeleidingsovereenkomst niet ondertekend, maar hij heeft de stelling van de mediator niet weersproken dat dit verband hield met de situatie rondom het Corona-virus. Tijdens de mondelinge behandeling heeft hij desgevraagd ook verklaard dat hij de intentie had om te tekenen. C, en met hem dus ook de mediator, heeft volledig in lijn met de begeleidingsovereenkomst gehandeld door daags na het eerste gesprek het afgesproken honorarium in rekening te brengen aan klager en zijn ex-echtgenote en betaling binnen 14 dagen te verlangen. De Tuchtcommissie overweegt in dit verband dat de Gedragsregels zich er niet tegen verzetten dat een mediator met partijen een bij aanvang van de mediation te betalen vaste prijs afspreekt. Dit betekent dat ook indien het handelen van C aan de mediator kan worden toegerekend, dit handelen geen strijd oplevert met enige gedragsregel door de mediator.
- 4.5. Daar waar het gaat om het handelen van de mediator tegenover klager begrijpt de Tuchtcommissie de stellingen van klager aldus dat het door hem ervaren machtsmisbruik ook besloten zou liggen in de wijze waarop de mediation is beëindigd door de mediator. Klager stelt dat de mediator misbruik heeft gemaakt van haar positie door een einde te maken aan de mediation, terwijl zij op dat moment nog niet alle afgesproken werkzaamheden had verricht en weigerde klager financieel te compenseren door een deel van de vergoeding terug te betalen. Zoals hiervoor overwogen in 4.2 staat vast dat de mediator zich tegenover klager en zijn ex-echtgenote had verbonden om het echtscheidingsconvenant en ouderschapsplan op te stellen en nog één gesprek met hen te houden. Vaststaat dat de mediator dit ook heeft gedaan en zelfs meer dan dat; zij heeft vier tot vijf gesprekken gevoerd (overigens zonder hiervoor bijbetaling te verlangen). Ook staat vast dat zij in het kader van het finaliseren van het echtscheidingsconvenant en het ouderschapsplan drie (van klager, zijn ex-echtgenote en schoonvader) verschillende reacties ontving en dat zij - naar het oordeel van de Tuchtcommissie terecht en begrijpelijk - een extra gesprek nodig achtte om te komen tot een eensluidende reactie en een definitieve versie van de stukken. Onder deze omstandigheden mocht de mediator naar het oordeel van de Tuchtcommissie betaling voor dat extra gesprek als meerwerk verlangen. Nu klager daartoe niet bereid was, ontstond daarmee de situatie dat de mediator gerechtigd was om de mediation te beëindigen. Dat zij dit heeft gedaan, betekent dan ook niet dat de mediator misbruik heeft gemaakt van haar positie.

Klachtonderdeel 4

- 4.6. Nog daargelaten dat de klacht zich lijkt te beperken tot het aannemen van de opdracht door C, heeft de Tuchtcommissie niet kunnen vaststellen dat de mediator over onvoldoende deskundigheid beschikte om de mediation tot een goed einde te kunnen brengen en in haar communicatie richting klager en zijn ex-echtgenote te kort schoot. Het enkele feit dat klager en zijn ex-echtgenote het voornemen hadden om af te wijken van de verdeling van de gemeenschap van goederen bij helfte maakt niet dat de mediator moest weten dat de zaak niet geschikt was voor mediation. Voor zover klager stelt dat de mediator over onvoldoende kennis beschikte en niet goed communiceerde, heeft hij dit verwijt onvoldoende met concrete feiten onderbouwd. Hetzelfde geldt voor zijn stelling dat de mediator foute berekeningen zou hebben gemaakt. Evenmin blijkt in voldoende mate uit de door klager gestelde feiten dat het door de mediator opgestelde echtscheidingsconvenant en ouderschapsplan onder de maat waren. Verder valt zonder nadere toelichting van klager, die ontbreekt, niet in te zien waarom de mediator klachtwaardig gehandeld zou hebben, omdat de externe pensioendeskundige fouten in zijn berekening heeft gemaakt. Ook dit klachtonderdeel slaagt niet.

Klachtonderdeel 5

- 4.7. De mediator heeft het recht om zich in een klachtprocedure te verweren tegen de klacht. In dat kader heeft de mediator gemeend de ex-echtgenote en schoonvader van klager te benaderen met de vraag of zij achter de klacht van klager stonden. Gelet op hun betrokkenheid bij de mediation is het aan hen stellen van die vraag niet zonder meer klachtwaardig. Afgezien van het feit dat deze gedragingen van de mediator de ex-echtgenote en schoonvader raken en niet klager zelf, acht de Tuchtcommissie het twee keer binnen twee minuten bellen (omdat de mediator de eerste keer geen gehoor kreeg), en het herhaaldelijk gebruiken van woorden zoals 'als getuige oproepen' in combinatie met 'onder ede te laten verklaren' tegen de achtergrond van een naderende klachtprocedure niet zonder meer onheus of intimiderend.

Conclusie

- 4.8. De Tuchtcommissie komt tot de slotsom dat de klacht in al zijn onderdelen ongegrond is.

5. De beslissing

De Tuchtcommissie:

- verklaart de klachten ongegrond.

Aldus beslist op 14 juli **2022** door mr. H.M.M. Steenberghe, voorzitter, mr. M. Duyser en mr. F. Koster, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.N. Kikkert, (plaatsvervangend) secretaris, en ondertekend door de voorzitter.